

МОТИВИ към Решение № 31/ 31.05.2023 г. по анд № 89/ 2023 г. по описа на РС – Кубрат

Безспорно от събраните в досъдебното производство доказателства се установи, че Й. Л. С., ЕГН *****, родена на ***, жител на ** осъществила от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 293, ал. 1, във вр. с чл. 290, ал. 1 от НК, като на 12.05.2020 г. в гр. Кубрат, обл. Разград, е подбудила Е. А. А., Г. Д. П. и А. Ю. А. към престъпление по чл. 290 от НК - пред надлежен орган на властта: нотариус С. С., рег. № 004 на Нотариалната Камара и район на действие РС Кубрат, в качеството си на посочени от нея свидетели в охранително производство за извършване на обстоятелствена проверка за констатиране правото ѝ на собственост по давностно владение, приключило с издаването на нотариален акт № 117, том II, рег. № 01790, дело № 188/2020 г. по описа на нотариус С. С., рег. № 004 на Нотариалната Камара, обоснован въз основа на изявленията на Е. А. А., Г. Д. П. и А. Ю. А. – като свидетели, устно и съзнателно да потвърдят неистина, а именно, че поземлен имот с идентификатор 40422.505.1081 по кадастралната карта и кадастрални регистри одобрен със Заповед № РД-18-51/27.07.2009 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с административен адрес г** с площ 646 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана ниско застрояване, заедно с построената в същият имот сграда с идентификатор 40422.505.1081.1 и застроена площ от 56 кв.м., брой етаж 1, с предназначение: жилищна сграда еднофамилна, че се владее добросъвестно по давност единствено от нея.

Начин на извършване на деянието – подсъдимата на 12.05.2020 г. в град Кубрат пред питейно заведение – т.нар. бар „Буквар“, срещнала А. Ю. А., и макар до този момент да не го познавала инициирала разговор с него, в който обяснила, че по наследство има къща в гр. Кубрат на улица „Козлодуй“, която иска да продаде, но не притежава нотариален акт на свое име; за да получи нотариален акт имала нужда от трима свидетели, които да кажат, че тя живее и ползва имота след смъртта на родителите си, през предходните 10 години; помолила го да свидетелства пред нотариуса за това, както и да намери още двама, които също да свидетелстват, като заявила, че ще им плати за услугата. А. се съгласил и по нейна поръка ангажирал Е. А. А. и Г. Д. П. да се явят като свидетели пред нотариуса, заръчал им какво е необходимо да кажат, за да свършат работа в полза на Й., както и им обяснил, че за целта тя ще им плати пари. Подсъдимата завела посочените три лица пред нотариуса в нотариалната му кантора; там имената им били вписани като свидетели и е осъществен разпита им. Макар и предупредени за наказателната отговорност, предвидена за лъжесвидетелстване, съгласно разпоредбата на чл. 290 НК, Е. А. А., Г. Д. П. и А. Ю. А. към престъпление по чл. 290 от НК - пред надлежен орган на властта: нотариус С. С., рег. № 004 на Нотариалната Камара и район на действие РС Кубрат, в качеството си на посочени от подсъдимата свидетели в охранително производство за извършване на обстоятелствена проверка за констатиране правото ѝ на собственост по давностно владение, приключило с издаването на нотариален акт № 117, том II, рег. № 01790, дело № 188/2020 г. по описа на нотариус С. С., рег. № 004 на Нотариалната Камара, обоснован въз основа на техните изявления като свидетели, че поземлен имот с идентификатор 40422.505.1081 по кадастралната карта и кадастрални регистри одобрен със Заповед № РД-18-51/27.07.2009 г. на Изпълнителен директор на АГКК, с административен адрес г** с площ 646 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана ниско застрояване, заедно с построената в същият имот сграда с идентификатор 40422.505.1081.1 и застроена площ от 56 кв.м., брой етаж 1, с

предназначение: жилищна сграда еднофамилна, се владее добросъвестно по давност единствено от подс. Й. С..

Че това е очевидна неистина се установява от събраните в ДП гласни и писмени доказателства, видно от които посочения недвижим имот е собствен на Лазар Станев Тодоров, в съответствие с НА за продажба № 136, том I, н.д. № 271/ 13.08.1986 г., придобит от него по време на гражданския му брак с Р.И.Г.; и двамата съпрузи са починали, като са оставили за свои наследници общите си 3 деца, както и всеки от тях съпруг и родени от други съжителства свои деца; едно от общите им деца е подсъдимата Й. С.; правото на собственост не е било предмет на съдебна/доброволна делба между тях; имотът се е ползвал по предназначение – за жилищни нужди, от 3-ти лица, отдаден им под наем, които те не са плащали; по договорки за продажбата му, постигнати със сестра на Й.С. - А.а, както и със самата С., които ползвателите не изпълнили точно нито по отношение на нея, нито по отношение на сестра й А.а. От показанията на последната – А.а Л., се установява, че между нея, брат й Г., и сестрите й, през годините е имало спорове относно това кой да получи имота в собственост, плащайки на останалите пари за наследствените им дялове, които са останали неразрешени.

От субективна страна – съдът приема за установено по несъмнен начин, че подсъдимата е била информирана за действителното правно положение, а именно, че правата на собственост върху недв. имот с адм.адрес в гр. Кубрат, ул. „Козлодуй“ № 5, са преминали по наследство в нейна, на брат й Г., и на сестрите й собственост; че имота се ползва от трети лица; че тя не упражнява и не е упражнявала фактическа власт върху него през предходните 10 години, както и че е извършила по собствена инициатива – съзнателно, активни действия – среща и водене на разговор с посочените 3 лица: Е. А. А., Г. Д. П. и А. Ю. А., на които е разяснила нуждата си от даване на показания в обратен смисъл пред нотариус С. Садък, а именно, че познават имота, познават родители й, които са починали, познават и нея и знаят, че тя единствено, а не брат й и сестрите й, упражнява фактическа власт върху наследствения от родителите й недвижим имот; както и че за „услугата“ е платила на всеки от тях пари в размер на 30.00 до 50.00 лева, защото, както обясни и пред съда: „няма безплатни обяди“.

Поради това и съдът приема, че от субективна страна подсъдимата е действала при пряк умисъл - съзнавала е общественотоопасните последици от деянието и е искала тяхното настъпване. Съзнавала е действителното правно и фактическо положение, а именно, че тя не е единствен наследник на родителите си и че не упражнява фактическа власт върху наследствения им недвижим имот, но въпреки това е предприела мотивирането на 3-тите лица – финансово и словесно, да потвърдят неистина в обратния смисъл пред нотариус С. Садък в производството по нотариално дело № 188/2020 г. по описа на нотариус С. С., рег. № 004 на Нотариалната Камара.

За извършеното от подс. престъпление се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до 1 (една) година или „пробация“ .

Й. С. е наказателноотговорно лице, навършило 18 годишна възраст, с чисто съдебно минало, установено от представената справка за съдимост, не е осъждана за престъпление от общ характер, не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на Раздел IV от Глава осма на НК – л. 58 от ДП. От извършеното престъпление няма причинени имуществени вреди, подлежащи на възстановяване.

Предвид гореизложеното, съдът прие кумулативно наличие на всички предпоставки на чл. 78а, ал.1 от НК, даващи основание подс. Й. С., ЕГН *****,

да бъде освободена от наказателна отговорност за извършеното от нея престъпление с налагане на административно наказание „глоба“, което цитираната разпоредба регламентира в размера от 1 000.00 (хиляда) до 5 000 (пет хиляди) лева.

Съдът прие да бъде наложено такова наказание „глоба“ в размер на 1 000.00 (хиляда) лева, т.е. в минималния размер, предвиден от закона, като отчете превес на смекчаващи вината и отговорността на обвиняемия обстоятелства - чистото й съдебно минало, още и реализирането на трудови доходи, ориентирани към минималната работна заплата.

Съдът приема, че така определеното по вид и размер наказание ще окаже необходимото възпитателно и поправително въздействие върху личността на подсъдимата. Отдава значение на превантивния ефект, съблюдавайки изискванията както на специалната, така и на генералната превенция - да се въздейства предупредително и възпитателно върху дееца и останалите членове на обществото.

По изложените съображения, възприемайки по този начин обективната истина по случая, ръководен от закона и своето вътрешно убеждение, съдът постанови решението си по реда на чл. 378, ал.4, т.1 от НПК и на основание чл. 78а, ал.1 от НК.

Районен съдия: